

عنوان مقاله:

در جست و جوی پایداری برای ساختمان های آینده

محل انتشار:

هشتمین کنفرانس بین المللی توسعه پایدار، عمران و بازآفرینی شهری (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

مژده مرادی – دانشجو کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزس عالی دانش پژوهان

فاطمه ضیایی - دانشجو کارشناسی ارشد معماری، موسسه آموزس عالی دانش پژوهان

محمدرضا كرباسي - دانشجو كارشناسي ارشد معماري اسلامي، موسسه آموزس عالى دانش پژوهان

امید صیادپیشه - دانشجو کارشناسی ارشد معماری اسلامی، موسسه آموزش عالی دانش پژوهان

خلاصه مقاله:

امروزه رشد سریع جمعیت، توسعه بی رویه شهرها و کوچکتر شدن طبیعت موجب افزایش رو به رشد مصرف منابع طبیعی، ترافیک، امنیت و خسارت های غیر قابل جبران به اکوسیستم های طبیعی شده است. این امر سبب شکل گیری تدریجی رویکردی به نام توسعه پایدار شده است. بطور کلی معماری پایدار را می توان شاخه ای از معماری دانست که نسبت به ویژگی ها و شرایط محیطی مکانی پاسخگو بوده و کمترین صدمات را به محیط زیست می زند. تولید مصالح و احداث ساختمان در سال های اخیر، انرژی بسیار زیادی را به خود اختصاص داده و به آلودگی های زیست محیطی فراوانی نیز منجر شده است. لذا ضروری است تا راهبردهای طراحی در ساختمان های جدید، به سوی آینده و با هدف کاهش آلودگی های زیست محیطی جهت گیری شود. در این تحقیق ابتدا با روش مطالعات تطبیقی به بررسی اقدامات صورت گرفته برروی نمونه های موردی در دوره های زمانی مشخص و نیز اثرات آنها بر اکوسیستم های طبیعی پرداخته شد. سپس تبیین تدابیر پایدار به کار گرفته شده از سوی معماران در طراحی این ساختمان ها، در دستور کار قرار گرفت. در ادامه با روشی تحلیلی منطقی به ارایه نتایج اقدام گردیده است. شیوه گردآوری اطلاعات نیز به روش کتابخانه ای و مطالعه اسنادی بوده است. بدین ترتیب در این مقاله، تأثیرات نمونه های موردی ارزیابی شده بر روی محیط زیست مورد بررسی قرار می گیرد و بر اساس نتایج به دست آمده، به مقوله معیارهای طراحی برای ساختارهای آینده به منظور کاهش آلودگی های زیست محیطی در راستای اهداف توسعه پایدار ارایه می گردد.

كلمات كليدى:

محيط زيست، توسعه پايدار، ساختمان هاي آينده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/829560

